

ZELENÉ LISTY

Předvolební noviny kandidátky Zelená pro Nepomuk

Editorial

Vážení spoluobčané, volby se blíží, kampaň je v plném proudu. Prahu či Plzeň zaplavily již před pár týdny billboardy a plakáty plné předvolebních hesel, tváře lídrů zdobí tramvaje i fasády. V Nepomuku vládne v tomto směru až ospalý klid, žádná masivní kampaň veřejná prostranství nezahluje. Jen do volebních schránek začaly přicházet předvolební materiály. Čtete je s nadhledem, každá kandidátka se přece snaží představit v tom nejlepším světle. Naše předvolební noviny nepřinášejí jen volební sliby, chceme především představit naše kandidáty – a to jak jejich názory, tak jejich zájmy a běžný život. Nechceme Vás nudit, ale také vám nebudeme lhát. A hlavně se nehodláme podílet na negativní kampani, jaká zuří třeba na městském webu. Přestože tato titulní strana tak možná nepůsobí, chceme přinášet pozitivní pohled a racionální řešení problémů našeho města, místa, kde společně žijeme a které máme rádi, které milujeme. Poďte do toho s námi a nenechte si zkazit náladu!

Pavel Kroupa

2

Vymře Nepomuk?

Vylidňování venkova je dlouhodobý trend. Největší úbytek zažívají oblasti na pomezí jednotlivých krajů, někdy označované jako „vnitřní Sudety“. Přírůstek obyvatelstva naopak vykazuje hlavní město Praha i většina krajských metropolí. Fenoménem posledních desetiletí je též takzvaná suburbanizace, tedy zastavování lokalit v okolí velkých měst. Móda „satelitních městeček“, tedy obytných zón zakládaných na polích v sousedství malých vísek, ležících nedaleko velkoměst, již pomalu odeznívá. Trendem současnosti je spíše stěhování do menších měst v nevelké vzdálenosti od Prahy či, v případě našeho kraje, Plzně. Malé město je totiž oproti vesnici vybaveno obvykle kompletní infrastrukturou a občanskou vybaveností. Je tam školka, škola, obchody, restaurace a další služby. Vytrvalý nárůst počtu obyvatel proto zažívají Přeštice, Dobřany či Starý Plzenec.

Nepomuk bohužel leží již dost daleko od krajského města, vlastně již spadá do oněch „vnitřních Sudet“. V Nepomuku samotném byl dlouho počet obyvatel stabilní či mírně rostoucí, v okolních vesnicích ale

došlo v posledních desetiletích k velkému úbytku počtu obyvatel, část z nich se přitom přestěhovala i do Nepomuka. V posledních letech se pak negativní demografický trend začal projevovat i v našem městě. Z demografické prognózy, která byla zpracována v rámci přípravy územního plánu, vyplývá, že bez aktivního přístupu města bude tento trend nadále pokračovat. V případě nejpesimističtějšího scénáře může mít Nepomuk za dvacet let až o osm set obyvatel méně a celá jeho populace tedy nebude čítat ani tři tisíce osob. Je pravděpodobné, že tento populační pokles by mohl mít negativní vliv nejen na kvalitu a počet zdejším služeb, ale též na postavení Nepomuka jako správního střediska. Jednoduše řečeno: Nepomuk by také nemusel již být sídlem ORP – úřadu obce s rozšířenou působností. Co by to znamenalo pro náměstí i sídlo jako takové, je asi jasné.

Pokud má být tento trend zastaven, či dokonce má docházet k mírnému nárůstu počtu obyvatel, musí město vyvíjet v tomto směru aktivní politiku. Ta ovšem nespočívá jen v zajištění dostatečného počtu nových

Rozhovor s Lucií Korbovou Procházkovou /str. 4

Kompostér do každé rodiny! /str. 5

Škola nesmí být na periferii /str. 8

stavebních parcel. Je třeba především motivovat poptávku po bydlení v Nepomuku. Nepomuk zkrátka musí být dobrou adresou. Jak toho ale docílit, když zde není nijak oslnivá nabídka pracovních příležitostí a obecně, jak již bylo uvedeno, leží naše město spíše v oblasti, z níž lidé odcházejí?

Pokračování na str. 2

Vymře Nepomuk?

Jako jednoduché řešení se nabízí vybudovat velké množství stavebních parcel a ty pak levně nabízet. Tato strategie má ale několik velmi slabých míst. V prvé řadě je finančně náročná. Celkové náklady na zasiťování metru čtverečního v nové obytné lokalitě určené pro výstavbu rodinných domků dnes činí zhruba 1.400 Kč. V obytné zóně Na Daničkách schválilo městské zastupitelstvo cenu 760 Kč/m². Průměrná dotace z městského rozpočtu na každou domácnost, která se zde usídli, tak bude více než 500.000 Kč. Šestnáct rodin tak obecní rozpočet přijde na osm miliónů. Pokud bychom chtěli přilákat takové množství lidí, aby to zvrátilo demografické trendy, museli bychom jednu takovou zónu postavit každý rok. Město navíc tímto způsobem velmi selektivně podporuje ty, kteří staví nové domy, nikoliv už ostatní obyvatele, kteří zde dům či byt již mají.

Výrazná podpora nové výstavby může vést dokonce i k poklesu cen ostatních nemovitostí ve městě, k vyliďování starších čtvrtí, možná i k proměně sídliště v ghetto. Vždyť proč si pořizovat starší domek a složitě ho opravovat, když město sponzoruje pozemky pro novostavby?

Považujeme proto za efektivnější a všeobecně výhodnější čelit negativnímu demografickému vývoji nejen přiměřenou nabídkou nových stavebních pozemků, ta by v jistém množství neměla chybět,

ale mnohem spíše budováním bytových domů, zejména městských nájemních bytů, což je investice, která se vrátí, zvláště pokud bude podpořena dotací ze státního rozpočtu. Především chceme ale motivovat lidi k životu v Nepomuku promyšlenou kombinací aktivních kroků v jiných oblastech.

Žádný výrazný nárůst pracovní nabídky se zde asi očekávat nedá. Pro zaměstnanost v kraji je ale klíčová Plzeň – a to zejména bezkonkurenční pestrostí i rozsahem nabídky pracovních pozic. Nepomuk leží sice již dost daleko od jejích hranic, ale je zde rychlíková zastávka, která umožňuje být za půl hodiny v centru krajského města. Připravované zdvojkolejné ní trati tento čas sníží až někde k dvaceti minutám. Vybudováním přestupního uzlu na našem nádraží, spolu s posilováním a rozšiřováním veřejné dopravy ve městě, může být Nepomuk najednou, s ohledem na dojížděku do Plzně, konkurencí nejen Blovicím či Přešticím, ale i okrajovým částem Plzně.

Nepomuk může také nabídnout čistou přírodu a malebnou krajinu s úchvatnou dominantou Zelené hory. Nejedna místní scenérie přímo hladí na duši krásou české krajiny. Udržením těchto přírodních hodnot může Nepomuk opět získat body v konkurenčním zápase o nové obyvatele. Historický ráz centra města, místní památky, historie a legendy jsou další

Pokračování ze str. 1

devizou, kterou každé jiné sídlo nemůže nabídnout. Kvalitní vzdělávání, pestrá nabídka možností trávení volného času, spolkový život, bohatý výběr z kulturních a společenských akcí či péče o vzhled veřejných prostranství jsou dalšími dílky do mozaiky, z nichž se skládá atraktivita každého sídla. Snažíme se proto o všechny tyto oblasti cílevědomě pečovat a rozvíjet je. Naším cílem je město, které nabízí víc, než jen laciné pozemky.

Ve městě, které pečuje o svůj vzhled, chrání si svou jedinečnost a podporuje živé kulturní a společenské dění, se zkrátka lépe žije. V takových místech chtějí lidé žít, tam chtějí nejen zůstat, ale chtějí se do nich i stěhovat – nebo si tam alespoň kupují nemovitosti pro rekreaci. A na tom vydělají především místní, neboť cena nemovitostí v takových atraktivních lokalitách postupně stoupá, místo aby klesala. Stačí porovnat například ceny nemovitostí v jihočeských Slavonicích a v nedalekém Kunžaku.

Cestu k udržitelnému demografickému vývoji a zdravému fungování města tedy spatřujeme v prvé řadě ve všestranné podpoře kvality života ve městě, nikoliv v dotovaných parcelách. Je to přístup, který přináší benefit všem jeho obyvatelům.

*Zdeněk Bouše,
Karel Baroch, Pavel Kroupa*

Jak se **Z**měnilo město

Co nás pálí

aneb pět konkrétních věcí,
které chceme prosadit v následujících čtyřech letech

- Budeme pokračovat v dalším rozšiřování veřejné dopravy, zejména autobusových spojů z centra na nádraží. Ke každému vlaku by měl jet autobus. Budeme usilovat i o navýšení počtu vlakových spojů na Plzeň.
- Provedeme úpravu ploch kolem potoka Mihovky mezi Zeleným dolem a Špitálským rybníkem na přírodě blízký městský park.
- Postaráme se o dostatek nájemních bytů ve vlastnictví města. Postavíme nové bytové domy, zrekonstruujeme vhodné nemovitosti.
- Zrealizujeme úpravy a rozšíření školní zahrady (s využitím pro výuku i školní družinu) dle připraveného a dotací podpořeného projektu.
- Budeme podporovat a iniciovat drobné zásahy do veřejného prostoru vedoucí k jeho zatraktivnění (dostatek laviček a košů, stylové opravy starých studní a jiných prvků historické městské infrastruktury, květinové záhony, atd.).

Skládáme účty

Ohlédnutí za volebním programem 2014-18 a jeho plněním

Upravíme provozní hodiny městského muzea a infocentra, aby byly alespoň několik dní v týdnu otevřené i v pozdějších hodinách.

Infocentrum a městské muzeum je otevřeno v letní sezóně každý den (mimo pondělí) až do 18:00.

Nevyužitý trojúhelník „U Křížku“ na konci Dvorce, kde je dnes skládka sutí, navrhujeme proměnit na parčík, který by mohl sloužit jako příjemná zastávka cestou na či z nádraží.

Upraveno, ozeleněno, ohrazeno žulovými patníky, vysazeny stromy, instalována lavička na autobusovou zastávku.

Budeme podporovat sociální projekty a neziskové organizace, které se jimi zabývají.

Město podporuje např. Hospic sv. Lazara v Plzni a další organizace pracující v sociální oblasti.

Chceme zvýšit počet silničních radarů. Tato zařízení by měla být přímo v režii města a nikoliv nějaké firmy. Za stávajícího stavu přichází městský rozpočet o polovinu vybraných pokut.

Byla ukončena spolupráce s firmou Czech Radar. Byly instalovány nové úsekové radary a to obousměrně. Výběr pokut je zcela v režii města (ve spolupráci s městem Blovice).

Změníme plán „zimní údržby“. Nechceme solit plošně, ale pouze na krizových lokalitách a za ledovky. O to více se ovšem bude mechanicky odstraňovat napadaný sníh.

Technické služby města preferují z „technických důvodů“ solení.

A návdavkem...

povedlo se, přestože nebylo v programu

Podpořili jsme vznik samostatného areálu pro městské Technické služby – a to nákupem objektu někdejší stavební firmy Na Kaplance a jeho adaptací pro nové využití. Jsou zde dnes sklady, šatny, dílny, parkování pro techniku i kanceláře. Technické služby mohou díky tomu lépe fungovat.

20

nových laviček jsme pořídili
v tomto volebním období.

Probudit město

Rozhovor s Lucií Korbovou Procházkovou

Zcela novou tváří, a to rovnou na druhé pozici, kandidátky Zelená pro Nepomuk je po všech stránkách aktivní a soběstačná žena, která sice není původem místní, přesto je ve veřejném prostoru celkem vidět. V současné době pracuje jako koordinátorka volnočasového centra. To je ale jen malá část jejího příběhu ...

Tvé jméno se objevuje pravidelně v Nepomuckých novinách, přesto tu nežiješ dlouho. Prozradíš nám něco o sobě?

To je fakt, jsem tu celkem krátce. Nejdéle za svůj život jsem bydlela na Dobříši, kde jsem vychodila osmileté gymnázium, zapojila se do místního skautského oddílu a mnoha různých sportovních a tanečních aktivit, se Sokolem jsem se zúčastnila Vsesokolského sletu, chodila jsem do ZUŠ hrát na housle, zpívala jsem se sborem v kostele... Už tehdy mě bavilo neustále zkoušet nové aktivity, vzdělávat se a rozšiřovat si obzory. A taky organizovat různé akce. Na vysokou školu jsem odešla do Prahy, kde jsem i několik let žila a pracovala. Od svých 15 let jsem si vyzkoušela práci průvodce na zámku, prodavačky (a od té doby se ve frontě usmívám a nespěchám) až po manažerku franšizové sítě. Práce jsem si vybírala sama a do značné míry jsem si v nich zachovávala svobodu - ať už tím, že mi ta pracovní pozice nechávala flexibilitu, nebo tím, že jsem si nechávala svobodu v hlavě.

Co tě oslovilo právě na Nepomucku? Ptám se zejména proto, že jsi z demografického hlediska pozitivním případem, tedy tím, kdo sem přišel. Aktuálně se diskutuje o tom, jak čelit trendu odchodu mladých z Nepomuka, demografickému úbytku. Ty jsi ryzím představitel trendu opačného. Proč tedy zrovna Nepomuk?

To je vlastně takový příběh. S bývalým manželem jsme po odchodu z Prahy uvažovali o pořízení vlastního bydlení. Chtěli jsme zůstat někde kolem Brd, Dobříše

a Mníšku, kde jsme vyrostli a měli to rádi. Jenže ceny stavebních parcel i nemovitostí byly ve Středočeském kraji velmi vysoké, nebo byly nemovitosti nevyhovující. Po dalších debatách jsme se rozhodli, že budeme hledat ke koupi starou nemovitost, se vzrostlou zahradou a duchem místa. Na Nepomucko nás přivedli moji spolužáci z vysoké školy, kteří se přestěhovali do vesnice u Měčina. Jezdili jsme za nimi a pak jsme začali v okolí hledat vlastní bydlení, až jsme našli - statek v Kramolíně. Samotné koupi ale předcházelo náročná příprava, přece jen koupit dům, navíc relativně daleko od kamarádů a rodin a s vidinou dluhu na 30 let, není jen tak. Prostudovali jsme si v Nepomuku služby, možnosti práce, dopravní spojení, obchody. Pro mě byla klíčová nabídka volnočasových aktivit, z nichž nejviditelnější byla nabídka Fénixu. Byla jsem zvyklá na pestré dění, ale zároveň i klid, a přišlo mi, že tohle všechno může Nepomuk nabídnout. A díky tomu jsem, když jsem po čtyřech letech odešla z Kramolína, zvolila právě Nepomuk, který se mi líbil i jako město. Nejsem typ, který čeká, že mu něco spadne samo do klína, takže jsem neřešila, jestli jsou tu byty pro mladé a jistota práce - řídím se tím, co mě baví a naplňuje. Zároveň pro mě nedostatky nebo absence představují spíš výzvu a příležitost s tím něco udělat.

Jsi ženou mnoha aktivit. Poprvé jsem si tě povšimnula v souvislosti s Férovou snídaní. Co všechno máš ještě na svědomí? A co tě vlastně motivuje k vymýšlení a organizování nových věcí?

Myslím, že mě motivuje vidina překračování mé komfortní zóny. Jsem spíš

introvertní typ a tak nějak se sama vnitřně motivuji k překračování těch hranic a k poznávání toho, že být s lidmi je fajn. Líbí se mi ta možnost, že můžu sama vytvářet příležitosti k setkávání nebo předávat dál to, co mě zaujalo a dává mi smysl. Vždy je to jen nabídka a je na každém, jak to přijme. Z mé zkušenosti si myslím, že nejlepší cestou je jít příkladem, ať už to zní jakkoliv podivně. Kromě tří Férových snídaní jsem pořádala dvě akce s názvem Léčivý gong v Nepomuku. Byla jsem před rokem a půl, tuším, na koncertě, kde hrála paní na velký symfonický gong, dala se s ní do hovoru, a výsledkem byly tyto dva koncerty. Těším se, co mě napadne příště.

Už rok působíš ve volnočasovém centru Fénix. Jaké jsou dle tvého názoru hlavní pozitiva a negativa této instituce?

Rok působím jako koordinátorka, ale ve Fénixu jsem začala ještě dříve pořádat ženská setkání a také se účastnila různých kurzů jako klient. Poznala jsem tedy na vlastní kůži Fénix z „obou stran“, a to i negativně, když jsem dorazila na seminář, který se nekonal a tak. Pozitivně hodnotím umístění Fénixu v centru města a jeho, podle mého názoru, nadstandardní vybavení. Také si myslím, že je výhodné, že nejsme pedagogické zařízení a máme tak volnější pole působnosti, což na druhou stranu může být náročnější při výběru lektorů a kroužků. Negativa? Třeba nikoliv zanedbatelná fluktuace lektorů. Zaslouchla jsem také cosi o tom, že vztahy mezi vedením Fénixu a města nebyly v některých chvílích právě ideální a uvažovalo se i o jeho zrušení. Ale to je, věřím, minulost. A jelikož je Fénix vybudovaný a funguje, přišlo by mi jako velká škoda, kdyby měl skon

čit. Oslovuje obyvatele i z okolí, kteří se nemusí tolik spoléhat jen na větší města, a může tak přispívat k většímu pohybu lidí ve městě - když přivezou dítě na kroužek, mohou tu i nakoupit nebo si zajít na kávu...

Máš malou dcerku, žiješ přitom sama. Jak to všechno zvládáš?

Zvládám to, i když tomu tak úplně vždycky nebylo. Mě ale nesmírně baví podílet se na nějakých projektech, takže jsem vlastně nepracovala jen chvíli po narození dcery, jinak jsem vždy měla nějakou práci alespoň z domova, a dodržování termínů a kontakt s lidmi mě držel v chodu. Víím, že bez práce a aktivity obecně se necítím dobře, prostě to ke mě patří. A také mi pomáhají přátelé a rodina, která je sice daleko, ale když je potřeba, tak se domluvíme.

Mám pocit, že máš, nejen díky tomu, že jsi „náplava“, stále ještě zdravý nadhled nad místní situací. Co považuješ za největší problémy našeho města?

Zdravý nadhled je určitě přínosný, ale zároveň jsem jako „náplava“ i trochu v nevýhodě. Stále třeba málo víím o místních lidech, o různých kauzách a tak, což může být občas na škodu.

Jako problém vnímám malý zájem občanů o chod města a vlastně i malý zájem nepomuckých o služby ve městě - ve Fénixu vidíme, že spousta klientů je z okolních vesnic i městeček, a potvrzují to i z některých spolků. Když slyším povzdechy nad tím, že není na náměstí cukrárna a více obchodů, musím se ale ptát i na to, kdo by tam tedy chodil, když všichni nakupují v Olympii?

Kde naopak spatřuješ největší potenciál? Čeho by měl Nepomuk využít?

Pamatuji si na jednu ze svých prvních návštěv Nepomuka, kdy jsme zaparkovali před bránou Zelené Hory a s naprostým údivem zjistili, že se nedá dostat ani k zámku, a že z naučné stezky pod ním není ze slavné dominanty kraje absolutně nic vidět. To je velká škoda. Samozřejmě to asi není samospásné řešení, čeká, že po otevření Zelené Hory tu najednou bude spousta lidí a peněz. Ale výrazný pozitivní impuls pro celý kraj by to nepochybně byl, určitě by vznikly nové služby, stávající by lépe fungovaly ...

Dále se mi líbí myšlenka větší propagace Nepomuka jako poutního cíle, když leží na Svatojakubské poutní cestě a narodil se tu nejznámější český světec. A v neposlední řadě je Nepomuk spádovým městem pro mnohé okolní obce, které využívají jeho služby, jeho nabídku kulturních akcí a volnočasových aktivit. Zde je také prostor pro další rozvoj.

Je nějaké další téma, které bys ráda prosadila v městském zastupitelstvu?

Ve volebním programu, který jsme společně s ostatními kandidáty vypracovali, mě, kromě jiného, velmi oslovuje snaha o zlepšování komunikace mezi školskými zařízeními a rodiči a atmosféry ve školách. Na jednání s představiteli škol jsme nabídli prostory volnočasového centra pro konání neformálních schůzek rodičů a učitelů nebo různých tematických seminářů, které již v loňském roce ve Fénixu probíhaly ve spolupráci s MAS Sv. Jana

z Nepomuku. Uvítala bych zapojení nepomucké ZŠ do projektu Skutečně zdravá škola a líbí se mi myšlenka navrácení života nebo přímo školní výuky do budovy bývalé školy na náměstí. I tady cítím velký potenciál, dnes již vznikají školy „odspodu“, díky snahám rodičů, oblíbené jsou různé „alternativní“ přístupy výuky - proč by to nešlo i tady?

Z dalších témat bych ráda prosadila například zkvalitnění třídění odpadu, i když i tady vnímám, že je důležité především komunikovat s občany o tom, proč by vlastně měli lépe třídit. Proto také vnímám pozitivně jakoukoliv snahu města o zapojování veřejnosti do přípravy různých projektů a strategických dokumentů.

A moc se mi líbí návrh úpravy parku kolem Míhovky. Chodíme tudy na procházky a myslím že je škoda, že je to takové neuteššené a opuštěné místo. Tím se vracíme k otázce, zda ho budou po úpravě skutečně lidé raději navštěvovat...

Chceš ještě něco vzkázat čtenářům?

Nedostali jsme se k tomu, že vlastně nemám přímé zkušenosti s politikou. Ale každý přece nějak začínal, a já se řídím svým oblíbeným citátem, že „kdo dělá jen to, co už umí, zůstane navždy jen tím, kým už je“. A já se nebojím hledat, kým ještě můžu být.

Děkuji za rozhovor.

Jana Barochová

Kompostér do každé rodiny!

Jedním z témat naší minulé předvolební kampaně bylo i snížení množství produkovaného směsného odpadu. Vzhledem k tomu, že třetinu až polovinu nevytříděného komunálního odpadu tvoří biologický či biologicky rozložitelný odpad, měli jsme v plánu tento odpad vytřídít - a to prostřednictvím hnědých popelnic či kontejnerů a likvidací v blízké kompostárně.

Ředitel firmy Becker Bohemia, která tehdy zajišťovala likvidaci komunálního odpadu v našem městě (dnes po akvizici součást společnosti Marius Pedersen), nám hned po volbách s radostí nabídl hnědý kontejner prakticky ke každé černé popelnici. Ale ouha, rozhodně ne zadarmo! Likvidace každého kilogramu tohoto odpadu by přišlo městský rozpočet na zhruba šest korun. Dodavatelská firma by totiž odpad svážela z Nepomuka až do své kompostárny v Kralovicích. Opravdu ekologické a ekonomické řešení! Objevili jsme však elegantnější variantu. Na základě inspirace z Mělníku, kde rozdávali občanům domovní kompostéry, jsme se rozhodli k témuž kroku. Totiž ten neekonomičtější zlikvidovaný odpad je ten, který vůbec nevstoupí do systému likvidace komunálního odpadu. Nestojí pak tedy městskou kasu ani

korunu a ekologická stopa je díky absenci přepravy z místa na místo též minimální. Shodou okolností došli na Ministerstvu životního prostředí k témuž poznání a vypsali dotační program na domovní kompostéry ve výši 90% uznatelných nákladů. Městská rada souhlasila těch 10% doplatit z městského rozpočtu. Občané tak mohli získat kompostér zcela zdarma. V prvním kole bylo pořízeno 350 kompostérů, z nichž některé směřovaly i do okolních obcí. Následovalo další kolo rozdávání kompostérů, tentokrát již na základě reálného zájmu, dle předem odevzdaných žádostí. V Nepomuku se objevilo 63 dřevěných a 155 plastových kompostérů. Sto sedmdesát šest kompostérů z třetí vlny získá své majitele v průběhu podzimu. Celkem jde o 744 kusů. Tedy množství dostatečné pro všechny rodinné domy ve městě. Některé domácnosti si požádaly i o dva kompostéry, u několika bytových domů se objevily i kompostéry komunitní.

Příspěvek na kompostéry se vyplatil nejen městskému rozpočtu. V platbách za likvidaci komunálního odpadu ušetřilo město již několik set tisíc a občané, kteří si kompostéry pořídili, nemusejí kupovat zahradní substrát. (red.)

Jak to máme s těmi **supermarkety?**

„V tom Nepomuku se nedá pořádně nakupovat a můžou za to Zelení, protože sem nechtějí pustit žádný supermarket!“ Možná jste už někde zaslechli tuto či podobnou větu. Je to ale opravdu tak? Nebo je to jen další z nepomuckých drbů?

Ano, na naší kandidátce jsou i lidé, kteří supermarkety právě nevyhledávají, bohatě jim stačí místní samoobsluhy a nejraději nakupují na farmářských trzích nebo v různých malých specializovaných krámcích. Třeba proto, že chtějí podporovat místní drobné živnostníky místo nadnárodních korporací. Většina z nás ale do supermarketu, ba dokonce i hypermarketu, více či méně často chodí. Nevadilo by nám tedy, pokud by v Nepomuku otevřel prodejnu jiný řetězec než Norma. Třeba takové Tesco nebo Lidl (který má mimochodem celkem fajn zeleninu i biopotravinu).

Pravda, nesouhlasíme s výstavbou supermarketu pod Borkem (v k.ú. Klášter). Máme pro to dobré důvody. Nechceme zakládat zcela novou komerční zónu v polích, prakticky bez vazby na město a ještě více tak oslabovat nejen fungování náměstí, ale i dalších urbanizovaných lokalit. A hlavně, nechceme zničit panorama města při příjezdu od Plzně. Nemáme ale problém s přestavbou a rozšířením stávající prodejny Norma, natož s tím, že zde bude třeba jiný řetězec (aktuálně to vypadá na Penny). Naši zastupitelé také zvedli ruku pro všechny kroky, které k těmto změnám vedou – ať již jde o odprodej městských pozemků vlastníkovu supermarketu nebo i vybudování obratiště pro nákladní automobily. Možná investorům nejdeme servilně „na ruku“. Měli jsme k záměru některé kritické připomínky, ale jen kvůli lepšímu celkovému výsledku. Také nebráníme vzniku dalšího supermarketu, pouze je třeba, aby byl vhodně umístěn. Schválený nový

územní plán tak počítá s možností výstavby supermarketu například v okolí čerpací stanice Benzina či naproti sídlišti.

Proč tedy doposud žádný další supermarket v Nepomuku není? Je to jednoduché. Každý řetězec má svá interní kritéria, podle nichž rozhoduje o vybudování nové provozovny. No a Nepomuk je prostě moc malý, má málo obyvatel, stejně tak jeho spádová oblast. Kdyby tu bylo pět tisíc lidí, asi by tu již dávno nějaký další supermarket stál. Takhle se nám ale řetězce vyhýbají, nejsme pro ně zajímaví.

Snad můžeme na závěr prozradit, že aktuálně probíhají jednání mezi firmou Unibrick a potenciálními investory, že by na pozemku naproti Unibricku nějaký ten supermarket přeci jen mohl vyrůst.

Stanislav Vaník

Dvorecké nádraží

Jednou z pomyslných bran do našeho města je nádraží. Dojem, který zanechá v člověku, který přijede vlakem, utváří v jeho mysl i představu o celém městě. Až do nedávna působilo naše nádraží značně ošuntělým dojmem. Rekonstrukcí bývalého Hotelu zmizela nevzhledná poloruina a chystají se i další změny. Dráhy připravují projekt zdvojkolejnění trati do Plzně, mělo by dojít k „peronizaci“ nádraží, tedy k vybudování nástupišť u jednotlivých kolejí i k nim vedoucího podchodu. Podchod by pak měl pokračovat až na druhou stranu do „průmyslové zóny“, tedy areálu nově budovaného dřevozpracujícího závodu, s průchodem dále do krajiny - k rybníkům, lesům a polím. Přichystán je i projekt takzvaného „Přestupního uzlu Nepomuk“, tedy rekonstrukce ploch přiléhajících k nádražní budově. Má dojít k vytvoření nástupních stání pro autobusy – a to přímo za nádražní budovou, budou zřízena nová parkovací

stání, včetně několika míst typu „Kiss and Ride“, přímo v místech, kde dnes všichni s oblibou zastavují a motají se tak do drah příjíždějících autobusů. Projekt v hodnotě zhruba 20.000.000 Kč, který připravilo město Nepomuk ve spolupráci s Regionální rozvojovou agenturou Plzeňského kraje, bude podpořen z dotace z evropských strukturálních fondů a zřejmě již již v roce 2019 realizován.

Nepomucké nádraží ale není jen „přestupním uzlem“. Je v jistém smyslu středobodem Dvorce, dvoreckým náměstím. Najdete tu nemalé množství obchodů a služeb, včetně dvou samoobsluh nebo pošty. Je proto nutné k rekonstrukci přistupovat nejen z technicistně dopravního hlediska, ale též z hlediska urbanistického a architektonického. Naši zastupitelé považují kvalitu veřejného prostoru za důležité, hodlají je prosazovat a chránit. Chceme přece všichni, aby naše nádraží dobře sloužilo po všech stránkách i aby bylo krásné. Třeba příště konečně vyhraje soutěž o nejkrásnější nádraží v republice.

Pavel Kroupa

Investujme do správných věcí

Rozhovor se Zdeňkem Boušem

Člen městské rady a předseda finančního výboru nám odpověděl na několik neodbytných otázek.

Jak hodnotíš uplynulé čtyři roky ve funkci člena městské rady?

Protože se jedná o veřejnou funkci, tak hodnocení ponechám Nepomuckým občanům.

Za sebe mohu říci, že to pro mě byla veliká zkušenost a jsem za ni moc rád.

Měl jsi na starosti městské finance, co bys sdělil kritikům, kteří tvrdí, že se zbytečně utrácelo?

Myslím, že se dá na „utrácení“ dívat dvěma pohledy. Jeden si může myslet, že se zbytečně utrácelo za to či ono a že se mělo více šetřit. Ten druhý může být takový, že našetřené peníze na účtu jsou škoda, ba dokonce, že mohou být důkazem nečinnosti vedení města, které vlastně mnoho nedělá a přitom neustále spotřebovává celkem dost peněz na platy a samotný chod města. Protože kdyby vedení města bylo více aktivní, tak peníze vhodně investuje, aby se to či ono opravilo, vybudovalo, zkrátka investovalo tak, aby se v Nepomuku žilo lépe. Pak je samozřejmě otázkou, do čeho by se mělo investovat dříve a jaký objem investic je ještě pro Nepomuk tzv. „zdravý“.

Co se dle tvého názoru za čtyři roky nejvíce povedlo, na co jsi pyšný?

Jsem rád, že se povedlo připravit nový územní plán, který dává Nepomuku nové možnosti pro rozvoj. Zároveň jsem rád, že občané Nepomuka pomohli navrhnout úpravu území - lokalita v Korýtkách. Také mám radost, že se podporují Nepomucké spolky, které jsou nedílnou součástí života v Nepomuku.

Jaké máš plány a záměry do budoucna, co bys rád v následujícím volebním období prosadil?

Podporuji výstavbu nové budovy ZUŠ a právě úpravu lokality v Korýtkách, aby se stala živým místem, kde si budou moci malé děti pohrát na pěkném hřišti, ti větší zasparkovat a i třeba osvěžit v důstojném přírodním koupališti, bude kde zaparkovat u ZŠ. Jednoduše, aby se tato lokalita stala dobrým místem pro život. Také si myslím, že Nepomuk dozrál pro výstavbu nového bytového domu.

Kandiduješ z pátého místa, není to na člena městské rady poněkud nízko?

Páté místo proto, že tak trochu „zápasím s časem“ a tedy, mám-li pokračovat dále, pak jedině, když si to budou lidé přát, což mohou vyjádřit ve volbách.

Ano, vím, že jsi pracovně vytížen víc než dost. Jak tedy relaxuješ?

Mám moc rád les, tam je mi dobře a nabírám tam novou inspiraci a energii. Kousek lesa jsem zdědil a i práce v něm mě činí šťastným. V létě relaxuji u vody a v zimě na lyžích.

Děkuji za rozhovor

Karel Baroch

Otec národa

Slavný historik František Palacký (1798-1876) byl již za svého života nazýván „Otcem národa“. Čestným občanem města Nepomuku, stejně jako doživotním členem Panské sněmovny habsburské monarchie, se stal již v roce 1861. Nepomuk byl prvním městem v Čechách, které mu udělilo čestné občanství. Jeho socha, která stojí od roku 1966 v parčíku v Zeleném dole, byla vyrobena roku 1878, od roku 1890 je v Nepomuku. Původně měla stát na náměstí před školou, ale nakonec skončila v zahradě Berndorfovy lékárny. Socha byla v roce 2017 kompletně zrestaurována nákladem města Nepomuk BcA. Pavlou Žiakovou. Obnovu podpořil dotací Plzeňský kraj.

Škola nesmí být na periferii

Naše základní škola je usazena svým způsobem na okraji města, zastrčená za rodinnými domky a vilkami, schovaná za hřištěm, s výhledem do mláží. Nešťastné urbanistické umístění ještě podtrhuje nepřilíhající upravené okolí školní budovy. Zcela pak chybí školní zahrada. Problematický je příchod, příjezd, parkování ...

Řešení všech zmíněných problémů bylo navrženo a projednáno se zástupci školy i veřejností již v roce 2016, v rámci přípravy územní studie Pod Vinicí. Aktuálně je zpracována projektová dokumentace na úpravu přístupu ke škole, a to ve směru od Nádražní ulice, která počítá se vznikem nových parkovacích míst, včetně stání typu „kiss-ride“ přímo před školou a vyřešením problematického vjezdu Sportovní ulicí. Připraveno je také vybudování nové autobusové zastávky u kruhového objezdu u Sokolovny, nového chodníku od sídliště ke škole a s celkovou kultivací předprostoru školy. Hotový je také již delší dobu projekt na rekonstrukci blízkého hřiště a jeho úpravou na plnohodnotný sportovně-atletický areál, který bude využívat nejen FK Nepomuk, ale především škola.

V neposlední řadě je zpracován i zahradně-architektonický projekt na vybudování skutečné školní zahrady v prostoru jihovýchodně od budovy školy. Areál základní školy by se tak měl zvětšit o několik set metrů čtverečních. Zahrada by měla sloužit školní

družině i výuce – a to nejen pracovního vyučování, ale i přírodovědných předmětů. Budou zde vysazeny stromy a keře mnoha druhů, vznikne také malé arboretum. Mezi východními křídly budovy, vystavena paprskům slunce, je plánovaná bylinková zahrádka. Nebudou chybět ani venkovní učebny – prostranství s místy na sezení, kam lze v příhodném počasí přesunout školní výuku. Různé drobné prvky mají sloužit „škole hrou“. Především má ale realizací projektu dojít ke kultivaci bezprostředního okolí školní budovy. Projekt byl již podpořen dotací Ministerstva školství. Ta bohužel uhradí jen menší část nákladů. Jsme ale přesvědčeni, že naše děti si hezčí prostředí zaslouží. Za to ty dva miliony z městského rozpočtu stojí.

Nejde ovšem jen o to něco vybudovat, ale také udržovat. O pravidelnou údržbu celého školního areálu by se měl starat školník na plný úvazek, bydlicí ve služebním bytě přímo ve škole.

Úprava okolí školy, ať již jde o přístup, příjezd či školní zahradu, je pro nás prioritou. Nechceme šetřit na našich dětech! Chceme, aby se jim v Nepomuku líbilo, prožily tu šťastné dětství a chtěly tu žít i po celý zbytek života.

Lenka Sedláková, Pavel Kroupa

Stoleté hity

Znáte dixieland? Americká populární hudba desátých a dvacátých let dvacátého století nikdy zcela nezapadla a v posledních letech její obliba opět sílí, obdobně jako v případě příbuzného swingu. Jednou ze současných kapel, které se věnují dixielandu a tradičnímu jazzu, je plzeňská formace The Dixie Hot Licks, která vznikla v roce 2015. Od té doby má na kontě dvě desky: Sunday (2016) a Ice Cream (2017) a téměř dvě stovky vystoupení. Kapela čile koncertuje nejen v Čechách, ale má za sebou úspěšná angažmá v Drážďanech, Poznani či lotyšské Rize. Aplaus sklídila i na mnohých festivalech jako byl 38. International Jazz Festival Praha nebo 37. Jazz Weekend v Regensburgu (největší bavorský jazzový festival).

Kapela samozřejmě nezapomíná na rodný kraj, kde hraje stále nejčastěji. Vystupovala zde i rámci tanečních akcí Dixieland o páté v Plzeňském pivovaru. Také tvoří hudební doprovod v rámci představení Saturnin podle Zdeňka Jirotky v divadle Dialog. Nepomučtí občané měli možnost kapelu slyšet například na Pivních slavnostech 2017 či na Nepomuckých trzích.

Od samého počátku hraje v kapele

Stanislav Vaník, kterého do ansámblu přivedl známý, spoluhráč z jiného hudebního projektu, s tím, že skupina hledá hráče na tubu. Standa tehdy hrál v několika hudebních uskupeních, měl zkušenosti s popem, metalem i dechovkou a hlavně nebyl nijak stylově uzavřený. „Už v dětství mě bavily písničky Ivana Mládka, které jsme poslouchali s rodiči v autě. Tak jsem neváhal a na nabídku přistoupil.“ Z tuby přesešel po chvíli na stylovější, ale jinak velmi podobný suzafoon a dixielandu zcela propadl. „Obecně lze říci, že dixieland je veselá hudba, která baví všechny generace,“ říká Standa Vaník. A pokračuje: „Na dixielandu mně nejvíc vyhovuje schématem a v jeho rámci je velká svoboda hudebního projevu a prostor pro improvizace. Díky tomu je každé vystoupení jedinečné.“

Další taková jedinečná vystoupení kapely The Dixie Hot Licks budete moci navštívit například 3. října v plzeňské Měšťanské besedě, 6. října v rámci Pilsner Fest na Náměstí republiky nebo 13. října na mistrovství republiky v míchání tataráku v Soběšukách.

(red.)

Nalijme si čistého vína!

Nenašli jste něco v těchto novinách ani v našem programu? Máte na naše kandidáty dotazy? Chcete se jich na něco zeptat? Pohovořit s nimi z očí do očí? Vhodnou příležitostí může být třeba tradiční Vinobraní na Zelenohorské poště! Příjemná atmosféra, nevtíravá hudba, dobré jídlo a pití. Žádná předvolební agitace, ale vítaná možnost potkat sousedy a, vzhledem k blížícím se volbám, se bavit ... třeba i o vážných tématech.

Již tuto sobotu - 29. 9. 2018 - od 14:00